

ca 1980

Av och/eller med

Jocke

Lina

Wille

Martin

Anders S

Anders N

Jenny

Tobbe

Emma

Per

Fredrik

Pia

Olle

Carro

Sofia

Jan

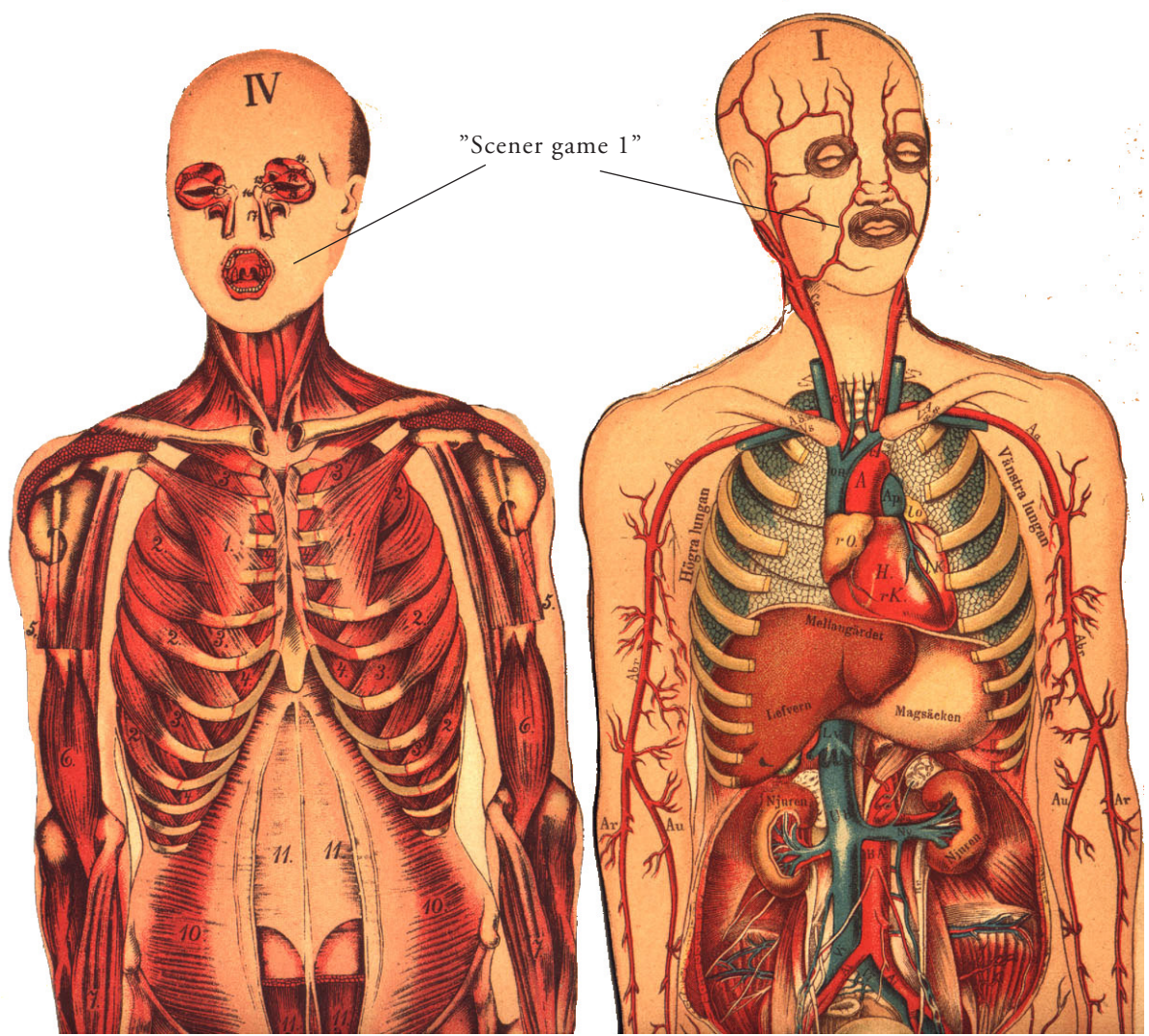
Vi åker Jeep/Vuxenspel/SNPA4

m.fl., dock ej Acke

Chaufför: Oscar Söderström

I Kina: Filip

I Kanada: Jan

Game 1 är scenbundet och spelas i nedanstående ordning. Vilka scener som kan hoppas över är upp till spelledaren. Vissa scener innehåller central information som skall hjälpa spelarna vid kommande vägval. T.ex. måste information om sommarstugemordet ut för att rekonstruktionsscenen skall kunna spelas utan ytterligare information. Var alltså aktsam i kapandet av scener. Lista över vilken spelare som spelar vilken roll i vilken scen kommer att delas ut på plats.

Epm:arens fylledröm

Spelare: 6

Roller: Stenberg, fyra förbrytare

Kommentar: Efter ingångstexten sparkar vi loss med en hårt surrealistisk scen i syfte att göra spelarna osäkra på vad de egentligen gett sig in på; scenen måste vara väldigt icke-svenskt-1970-tal-poliserie.

Nylén deltar inte i scenen, han läser istället in sig på hur mordet begicks (se nästan scen).

Synopsis: Extrapolisman (epm) Göran Stenberg har fått meddelande om att han skall göra sin aspiranttjänst på "våldet" i Stockholm och är nervös. Scenen är en otäck mardröm med splatterfilmsunderton som handlar mycket om Stenbergs problem med våld och blod.

Just denna natt ligger Stenberg i sängen och svetts som en gris. Han har snärt in sig i lakanen och andas tungt. Vi kommer in mitt i drömmen: Stenberg närmar sig den stympade kroppen som ligger på sängen. Det rinner fortfarande blod ur den. Runt munnen finns miljoner små stelnade blodprickar av blodfylld utandningsluft. Man kan höra fotsteg i trappan. När han stöter till sängen skakar den till så att de avsågade kroppsdelarna gungar och ger en illusion av att kroppen rör sig. Det gnisslar av stålfjädrar och sängbenen gör fula, vita märken i trägolvet. De har inte satt några fötter på sängbenen. Inte på stolsbenen heller, eller på sängbordet. Stenberg skjuter sängbordet över golvet – nya fula märken. Var är kollegorna? De var här nyss!

I sin iver har Stenberg hunnit före alla andra. Byggnadsställningens säckväv som duschdraperier. Det är någon därbakom. De är fyra stycken. När han försöker gripa dem skrattar de bara åt honom och hånar honom. De ger sig på honom istället med en tunn ståltråd för att hänga honom.

Här vaknar Stenberg av att hans sambo Eva ruskar honom. Han har bitit sig själv hårt i tungan, munnen är blodfylld och han har en präktig erektion.

Beskrivning av mord nummer 2

Lästext. Medvetandeströmsliknande beskrivning av tumultet kring mordet.

Genomgång med patolog närvarande

Spelare: 6

Roller: Johansson, Palmgren, Hermansson, Knutsson, Nylén och Stenberg – och Dahlgren (spelas av spelledare)

Kommentar: Detta är den utdragna utredningsscen som skall hålla på i all evighet. Kör den så länge den håller, eller max 15 minuter.

För att spegla den dåliga stämningen kan det vara bra med ett kort gräl mellan Hermansson och Palmgren redan här.

Detta är extrapolisman Stenbergs andra mordfall och hans grönögölingskap bör emfaseras av de andra.

När scenen börjar har alla redan varit ute på diverse uppdrag (förutom Hermansson) och sitter på information. Det är alltså inte

första mötet.

Nu skall Johansson bli väldigt illa berörd av bilderna.

OBS! att Dahlgren är med och spelas av spelledare här. Här är spelledarnas chans att trendsätta den slöa Dahlgren.

Synopsis: Första mordet har rapporterats in, allt enligt beskrivningen i föregående lästext. Detta är en uppföljning på första mötet med spaningsstyrkan som håller i mordet. Rättsläkare Nylén beskriver hur mordet begicks, omständigheterna kring det, och svarar på frågor. Vem tar inre kretsen (anhöriga och nära vänner), yttre kretsen (arbetskamrater, grannar etc.).

Kriminalkommissarie Dahlgrens arbetsrum. Sparsamt möblerat. Extrastolar från närliggande rum och korridoren har hämtats in. Trångt och dålig luft. "Ja, det var ju förjävligt det här. För de som inte känner varandra så är det här alltså kollegan Hermansson från spaning som jag har förflyttat hit, temporärt alltså, för att hjälpa oss med den här utredningen. Palmgren och Johansson känner du, och det det här Göran Stenberg, epm, som gör tredje

veckan på sin aspiranttjänst här nu. Nylén och Knutsson känner du väl också, kan jag tänka." Nylén har nu obducerat kroppen och har tid för brottet och bilder. Knutsson har information från tekniska, t.ex. det trasiga tumavtrycket som han är väldigt stolt över. Palmgren är sur för att han fått knacka dörr – det borde ju vara Hermanssons jobb, kunde man inte ha kallat in honom litet tidigare – och har ingenting att komma med förutom portskvaller. Johansson blir väldigt illa berörd av bilderna, hur kan man göra så här mot en annan människa, och Palmgren säger "Fan Johan, du har sett värre, ta kärringen som låg död i lägenheten i en månad till exempel" och Nylén kan komma med exempel. Stenberg som är satt på att ta emot telefontips kan läsa eller sammanfatta utskrifter av inkomna telefonsamtal.

Mötet är ett avrapporteringsmöte där man också måste fastslå om det är någonting nytt som skall upp på agendan, vad de har för arbetsuppgifter. Mötet är det som pågår under hela scenariots polisdelen, ständigt punkterat av andra småscener. Bryt det när scenen inte längre håller. Som varandes scenariots första "riktiga" scen måste den få dra ut på tiden litet, men inte för mycket – de skall lära sig att inte dra på saker redan nu.

Hermansson på väg till arbetet

Spelare: 4

Roller: Hermansson, hustrun Amanda, barnen Viktor (10) och Cecilia (12).

Kommentar: Scenen står och faller mycket med möjligheten att skapa ett stressmoment – allt är bråttom, scenen får max ta 15 minuter om samtalet med barnen (se nedan) blir bra, annars kortare

OBS! Gräl får inte utbryta, tja! möjligen men inte gräl.

Synopsis: Hektisk frukost med barn som inte vill gå upp och gå till skolan, Hermansson kom hem sent och har en otäck bula i pannan som skrämmar barnen. Det kanske blir litet prat om "pappas yrke". Amanda står med papiljotter i håret och röker under köksfläkten. Hermansson har en ispåse mot bula i pannan. Hela scenen präglas av morgonkaos, i en kamp mot tiden. Ungarna skall hinna till skolan, Hermansson måste raka sig (du ser förjävlig ut), du glömmer väl inte tvättiden, måste barnen och jag stå ut med att du kommer hem blåslagen var och varannan dag?

Hermansson kom hem sent igår och hade fått en blåmärken av en våldsam torsk som han var tvungen att försvara några fnask ifrån, en sanning som han tyvärr inte kan berätta för Amanda som inte skulle förstå. Hermanssons tankar är dock nu fjärran från arbetet och alla de problem som finns där; kanske inte förresten, eftersom han påminns av bula hela tiden, och har måst ljuga för Amanda om den. Den påminner honom om jobbet, och det gör honom smått irriterad. Dessutom har Viktor och Cecilia inte gått upp ännu, och de måste ta 11-över-tåget.

Amanda står och ser sexig ut vid spisen och röker, men han har inte tid att vara kåt nu. Det måste lagas frukost, strykas skjortor (det är 70-talet!) och så vidare.

"Ere nån som har slagirej?" säger Viktor det första han gör när han vaknat och ser sin pappa. Amanda tittar menande på honom och han förstår att det är dags för ett nytt samtal om vad han egentligen gör på jobbet och fler lögnar. Amanda passar på att slå undan benen på honom hela tiden, det blir en balansgång mellan att blidka Amanda och inte säga för mycket.

För att öka på stressmomenten kan man tänka sig att man slänger in en granne som vill tacka för att familjen vattnat deras blommor medan de varit på semester – alltså någon som kommer och är vänlig mot en när man är stressad. Om spelarna som spelar barn faktiskt är bra kan man tänka sig att grannen också vill hämta den lilla katten som familjen passat, till barnens stora besvikelse.

Scenen slutar gärna på en tunnelbana med Hermansson och barnen som han skall släppa av vid slussen för att de skall kunna gå sista biten själva. Han står på tunnelbanan, svettig (och orakad?) och känner hur bula i pannan växer och hur de andra resenärerna stirrar på honom och de två små barnen. Han kommer att bli retad på jobbet idag, och det stör honom än mer.

Provocera honom gärna att ryta åt barnen, något som han naturligtvis ågrar, antingen omedelbart, eller under resen av dagen.

Johansson och gräl

Spelare: 2

Roller: Johansson och hustrun Lena

Kommentar: Om föregående scen var en stressad och jäktad scen är detta snarare en pinsam grälsen.

Synopsis: Stämningen hemma hos Johansson är jobbig. Ibland tror han att Lena verkligen hatar honom, ibland vet han inte. Det går väl över. Johansson tar emot en väldig massa skit, och det faktum att han inte blir arg gör att Lena blir ännu argare och tar till värre och värre knep för att få någon reaktion ur honom. Johansson skall ha få repliker. Scenen skall sluta med att han inte orkar vänta på att Palmgren kommer och hämtar honom utan åker direkt till jobbet med tunnelbanan.

Johansson och Lena har det inte bra tillsammans; Lena är arbetslös sedan sex månader och är kanske på väg att bli aliholiserad. Åtminstone dricker hon litet för mycket. Om hon inte var så förändrad i övrigt hade Johansson nog inte brytt sig så mycket om det, men nu vill han gärna ha någonting att skylla den outhärdliga stämningen dem emellan på. Lena är på ett uruselt humör som inte blev bättre av att han råkade insinuera att det berodde på att hon drack litet för mycket igår; något som väckte Lenas dåliga samvete. Nu flyr han från rum till rum,

vattnar blommor, kokar kaffe åt sig själv, en ensamhetens kopp kaffe i perkolatorn på spisen, plockar undan litet, och så vidare – förföljd av Lena som går efter honom och hackar på honom, en för de båda välkänd rutin.

Lena hatar Johansson för att han är så självupptagen, för att hans jobb tar sån jävla tid, för att hon inte kan få barn (fast den storsläggan är det kanske tveksamt att hon tar till, dessutom har det inte riktigt med saken att göra, och abortbeslutet var ändå hennes), med mera. Han är så jävla prätig och dricker inte, han är så jävla tråkig. Om han bara en gång kunde vara litet spontan och uppsluppen. Hon förstår inte varför hon gifte sig med en sådan grå liten karl. Hon gör sig själv till ett uttråkat offer i ständiga försök att få någon som helst reaktion ur Johansson.

Scenen blir mest intressant om Johansson faktiskt inte säger någonting, utan man använder hela rummet som en lägenhet. Johansson flyttar sig hela tiden och hon kommer efter. Johansson pratar inte, istället säger han "jag flyttar blommorna till duken, jag vet att de måste stå i fönstret" och så vidare – Johansson tänker högt, det blir en stänkvis monolog där Johansson visar sin tysta protest genom sina handlingar, istället för genom verbala utvecklingar. Lena skall ta till värre och värre grepp för att han skall bli arg, men han vet vad hon vill och skall inte få det. Ett dåligt exempel på vad Lena kan tänkas göra är att korka upp en flaska vin och protestdricka. Ett bättre exempel är att knäppa upp morgonrocken och "spexa" framför Johansson samtidigt som hon berättar för honom vilken jävla torrboll han är.

Så småningom får Johansson nog och sticker till jobbet utan att vänta på Palmgren som skall komma och hämta honom. "Stick du bara, din jävla..." Lena skriker efter honom i trappan. En kvart senare kommer Palmgren och får en utskällning av Lena som säger att han inte finns här, etc. Om det inte känns att det hoppet blir för märkligt.

Beskrivning av mord nummer 3

Lästext.

Palmgren och Lena

Spelare: 2

Roller: Palmgren och hustrun Lena (inte samma som Johanssons Lena)

Kommentar: Sista morgonscenen. Jag tror på att spela hela morgonscenssviten för att den skall ha något syfte. Nu skall vi ha en lugn och skön morgon för Palmgren och Lena. De bor i Danderyd i villa. Lena är rik och berömd och det har Palmgren inte några problem med.

Synopsis: Palmgren firar Lena på födelsedagen. De pysslar litet grand och sedan måste Palmgren sticka och hämta Johansson. Slutet på förra scenen upprepas men

märkbart senare i tiden.

Palmgren vaknar och hämtar en tårta i kylen som han bakat kvällen innan. Han visslar och donar i köket, harklar sig och smakar på morgonbasen för att sjunga "Ja må hon leva" när Lena uppenbarar sig i köksdörren med ett leende. Palmgren motar henne beslutsamt tillbaka ner i sängen igen, och kommer efter med tårtan, efter att ha tänt de elva ljusen (ett för var fjärde år, men det är mest en slump) och frågar utanför dörren om hon sover. Det svarar hon att hon gör och Palmgren går in med tårtan och sjunger.

De äter tårta (och älskar kanske) och Palmgren överräcker en present (vaddå – fråga spelaren) fast de, som Lena påpekar, ju har sagt att de inte skall köpa presenter till varandra. Inte skall du, med din skitlön (ärliga skratt från båda)...

Lena påminner Palmgren om att han har lovat att gå på hennes teaterföreställning ikväll. Ajfan, men Johansson och han kan säkert byta tid. Han lovar att det går, han har inte glömt.

Lena i motljus. Nästan tio år äldre än vad han är. Det här är ett osannolikt förhållande. Osannolikt mest för att han inte trodde, dels att de skulle ha något utbyte med varandra, och för att han aldrig lyckats att inte få panikångest efter två månader i ett fast förhållande längre. Visst är hon litet gammal, för gammal för barn till exempel, men det har han ju heller aldrig velat ha. Skönt att slippa ta den diskussionen.

Hon får honom att läsa några repliker mot honom i pjäsen, "Ringlek". Margaretha Krook och Jan Malmström är visst med. Men nu måste han sticka, för han har lovat att hämta Johan(sson) klockan kvart i nio och han kommer att bli sen. Ja, jag skall hälsa. Nej, jag tror inte att de vill komma på middag just nu – det är lite knaggligt. Nejdå, inget allvarligt.

Upprepning av slutet på förra scenen eller första gången om den delen aldrig spelades. Försök att markera att tid har passerat sedan sist. Nya repliker, Lena försöker förföra honom, eller tvärtom – beroende på vad som hände föregående tillfälle.

Idiot bekänner

Spelare: 3

Roller: Stenberg, Palmgren och "Idiot"

Synopsis: Det har kommit upp en man på avdelningen och bekänt att han ströp en man och stoppade honom i en container 1978. Polisen är skeptisk, men måste ändå förhöra mannen i syfte att kunna avfärda honom från utredningen. Förhöret sker med bandspelare. Man låter Stenberg sköta det, dels för att han ännu inte riktigt bemästrar metodiken, men också för att Palmgren inte är speciellt intresserad. Man släpper sedan idioten.

En knapp månad efter att man i tidningen Svensk Polis ägnat ett specialnummer åt diverse mordfall (vars förhörsmappar står på hyllan "ej spaningsresultat" i väntan på att bli flyttade ned i en arkivlåda med resten av utredningsmaterialet) överlämnar sig en trött, berusad man åt rättvisan i form av garagevakten på Kronobergsgatan. Han får sova ruset av sig i en fyllecell, men vidhåller sitt erkännande även efter att han tillnyktrat och sålunda ringer man efter några kriminalinspektörer från våldet för att komma ned och hämta upp honom. Johansson är sjukskriven.

Palmgren tittar skeptiskt på mannen genom en tittlucka in till fyllecellen och bestämmer sig redan där för att han inte är rätt man "den där skulle inte ens kunna ha ihjäl sitt fruntimmer en gång, även om hon var tio gånger värre än Johanssons Lena" och beslutar sig för att överlämna förhöret åt Stenberg. Mannen vill inte ha någon advokat, vilket alltid är ett dåligt tecken vid erkännanden. Stenberg sköter förhöret och Palmgren är förhörsvittne.

Man ställer de vanliga frågorna, vad heter karlen, var bor han, och så vidare. Stenberg försöker få reda på om erkännaren vet någonting om händelsen som inte borde vara allmänt känd, men så verkar inte vara fallet. Erkännaren blandar ihop detaljer från flera mordfall, och eftersom han ljugar som en häst för att hålla andra personer utanför, blir hans försök väldigt icke-övertygande. Efter en stunds grillning kommer en epm:are med meddelandet att mannen står med i prenumerantlistan för Svensk Polis och då härsknar Palmgren till och slänger ut honom samtidigt som han ger honom en rejäl utskällning för att han slösar bort deras tid. Knutsson kan senare bekräfta att idiotens fingeravtryck inte överensstämmer med de som återfanns i containern.

Idioten heter Tobias Wrigstad.

Beskrivning av mord nummer 4

Lästext Nytt mord, kan kanske få innehålla någon del av vad idioten mumlade när han blandade ihop saker

Teknikern märken att avtrycken stämmer

Monolog/Ensamscen Teknikern berättar hur det kommer sig att han faktiskt kom ihåg det trasiga fingret, (idiotens uppdykande etc.)

Johansson träffar Per

Spelare: 2

Roller: Johansson, Per

Synopsis: Johansson och Per sitter och tittar på en knatet fotbollsmatch mellan Eriksdalspojkarna och Reimersholmes BK. Per tar kontakt med Johansson och det slutar med att de faktiskt går ned till kiosken och tar en

varmkorv tillsammans. Scenens huvudsyfte är att placera Per, en bit i taget.

Johanssons systerson, Ivan11, spelar i Eriksdalspojkarna och eftersom systemen är på kvartsamtal för Ivans syste Lina10 rycker Johansson in som support när Ivans lag möter Reimersholmes BK i S:t Erikscupen. Matchen är ganska seg och Johansson är måttligt fotbollsintresserad i vanliga fall (d.v.s. när "riktiga lag" spelar). Det regnar dessutom, mitt i den svenska försommaren och Johansson faller upp rockkragen och stämmer då och då upp ett heja-rop som är lika urvattnat som Johansson själv. Efter en stund blir han erbjuden ett paraply av en ganska spenslig man i regnrock och sydväst. Johansson förmodar att det är en annan familjefar, annan och annan förresten, och tar tacksamt emot det efter en kort stunds svensk nej-inte-skall-jag-artighet. De börjar naturligtvis småprata och det visar sig att den spenslige är en mycket sympatisk skollärare som sitter med i matcher och hejar på en kille vars föräldrar är alkoholister och aldrig kommer och hejar. Det där med alkoholister får Johansson att öppna upp sig, eftersom han har en hemma sedan mer eller mindre tre år tillbaka, till eller från, och de har faktiskt genuint trevligt på läktaren i försommarregnet.

I pausen går de ned till korvkiosken och äter varsin kokt med bröd och fortsätter samtalet.

Naturligtvis vore det märkligt om Johansson lämnade ut en massa detaljer om sin fru till en fullkomlig främling; samtalet kan dock kretsa mycket kring alkoholism, "jag har en kollega vars fru...", eller "jag har själv en därhemma...", utan att gå in mer på någonting. Det är dessutom ganska sällsynt att någon inte blir avogt inställd mot en bara för att man är polis. Den här Per verkar snarare intresserad, ställer frågor och verkar inte störa sig det minsta.

Johansson har två fribiljetter till dramaten som han fått av Palmgren (som i sin tur fått dem via Lena) som han hade tänkt ge bort till syrran och hennes nya kille, men beslutar sig för att ge dem till Per istället i någotslags utslag av välvilja mot den här genomtrevlige mönstermänniskan och som tack för paraplyet. Per har dock ingen han vill gå med (påstår han) och det blir till sist så att Johansson och Per beslutar att gå tillsammans.

Fotnot: Detta är upptakten till Pers och Johanssons vänskap som vi skall följa senare i scenariot. Denna scen i sig presenterar inga större genombrott, men skall så vara.

Genomgång: upptäckten av fingeravtrycket

Spelare: 6

Roller: Palmgren, Johansson, Hermansson, Stenberg, Knutsson, Nylén

Kommentar: Hermansson är där mest av nyfikenhet, stötte ihop med Stenberg i korridoren. Nylén är där för att prata om likheter och skillnader i utförandet av

morden.

Synopsis: Spekulationer och planering föranlett av nytt material och nya uppgifter i nygammalt spaningsmord. Vad göra nu? Vad tror vi om detta? Slump eller inte?

Nytt material ut. Nu är det ett förmodat "seriemord" även om det är fyra år mellan morden. Vad skall vi göra nu? Hur kan vi jämföra morden – kanske det första offrets anhöriga känner till det andra offret eller vice versa. Vad finns det för kopplingar mellan de båda fallen? Vad finns i spanings/utredningsmaterialet? Vad tror vi om det här egentligen? Kontraktsmördare verkar uteslutet – offren verkar i båda fallen vara vanliga samhällsmedborgare. Fläckfria sänar som på ett par nätter i fyllecell i mitten på 70-talet i det första fallet och en trafikförseelse 1971 i det andra.

Dahlgren: "Nu behöver vi bara vänta på att gärningsmannen skall begå ytterligare en dumhet och hamna i registren med fingeravtryck och allt – så har vi honom."

Man vet i detta skede ganska mycket – att den strypta containermannen inte mördades, att han med största sannolikhet placerades där av en ensam person ca fyra till fem timmar efter dödens

inträdande, att mördaren förmodligen är högerhänt (vilket inte precis gör sökrymden mindre) och något kortare än sitt offer. Ett brunt skäggstrå som inte härrörde från den framlidne hittades på dennes kläder, men det är inte ett tekniskt hållbart bevis ännu (1982). Fingeravtrycket återfanns på containerns insida på en plåtburk vid den framlidne fotända.

Om det andra mordet är följande känt – mycket våldsam. Rekonstruktion av händelseförloppet har gjorts utifrån premissen att det var en eller två mördare, men det är bara ett antagande. Ingenting stulet förutom familjens bil som ännu inte har återfunnits. Återigen ger teknisk undersökning vid handen att mördaren förmodligen är något kortare än den mördade mannen vilket stämmer med det första mordet. Denna gång finns fingeravtrycket på haspen till mulltoan, vilket stöder teknikernas teori om att mördaren låst in de båda mördade barnen för att "i lugn och ro" (Nyléns ordval, inte mitt) kunna göra sig av med föräldrarna; sedan ryckt upp dörren (och samtidigt slitit av haspen på insidan) och skjutit barnen.

Rättsmedicinaren avlägger rapport

Monolog. Komplet redogörelse för åverkan på människorna och sommarstugan Handlar kanske mer om rättsmedicinaren än om mordet

Återbesök hos anhöriga

Spelare: 4

Roller: Hermansson, Ny epm:are, andra mordoffrets fru Sara och nye man Jeff som var bekant med gamle mannen och som också hördes i samband med den utredningen

Kommentar: Eventuellt kan den färska epm:aren som inte är insatt i fallet dra slutsatser av att frun har gift om sig med gammal vän

Synopsis: Ställa alla frågorna en gång till samt – vilket är det verkligt intressanta – försöka hitta samband mellan morden. De anhöriga är väldigt avvisande, skall vi verkligen

behöva vara med om detta, jag har lagt Jan bakom mig nu etc. Borde ni inte lägga er dyrbara tid och resurser på att försöka hitta den verkliga mördaren etc. Jeff och Sara behandlar helt enkelt poliserna som man kan se i dåliga svenska tv-serier (och nu också

i ca 1980!).

Hermansson och en epm:are på span sätts på den föga, åtminstone med polisiära mått mätt, prestigefyllda uppgiften att uppsöka Jan Salomonssons fru och försöka få reda på sambandet mellan mordet på hennes make och den "till synes vansinniga slakten på en vanlig, svensk medelklassfamilj" (återigen Dahlgrens ordval). Det blir till att åka till Linköping dit frun flyttat med Jeff, som enligt Hermanssons gulnade anteckningspapper var i Jans inre krets i den nu fem år gamla utredningen. Hermansson tar med sig en epm:are (vilket ger en fingervisning av vad man förväntar sig av detta möte) och åker till Linköping i egen bil.

På vägen ned går de igenom fallet, inte så mycket för epm:arens skull, men för att Hermanssons minne skall vakna och hans små grå celler komma igång. De stannar också i Södertälje för att dricka kaffe hos Hermanssons föräldrar.

Jeff och Sara bor i en rymlig och välplanerad trea i utkanterna av Linköping. Hermansson har varit med förr och kan lukta sig till ogästvänlighet oavsett hur mycket man än försöker dölja den. Epm:aren kan det inte – han är pratsam och litet viktigt och får paret att

kasta sin fasad. Hermansson kan se deras hökblickar som läser in allt möjligt i att han bara ser sig om i lägenheten. De tackar nej till kaffe.

Med sig har de de gamla förhörprotokollen och de svar som Jeff och Sara, var och en för sig, lämnade för fem år sedan. Men mest intresserad är man av att försöka hitta kopplingarna mellan morden. Är följande namn bekanta för er? Känner ni igen de här personerna (visar fotografi)? Vi har anledning att tro att de har någonting att göra med den eller de som bragte er f.d. make, Jan Salomonsson, om livet för snart fem år sedan.

Jag vet hur många år det var sedan Jan dog. Borde ni inte göra någonting vettigare än att åka hit och visa fotografier på vanliga, hederliga människor som jag aldrig har sett? Hur vore det om ni poliser började visa litet respekt för vanligt hederligt folk? Jag tänker inte skämmas för att jag och Jeff har hittat varandra. Jag var lycklig med Jan, det var bra år, och nu har jag andra bra år. Jag tänker inte ha dåligt samvete. Åtminstone inte inför er. Jag vill att ni går nu.

Och epm:aren blir odräglig. Sammantaget ger förhöret absolut ingenting.

Polisens i Stockholm julfest

Spelare: 6

Roller: Johansson, Palmgren, Hermansson, Stenberg, Knutsson, Dahlgren

Synopsis: Trevlig julfest på Stockholmspolisen. Avtackande av Hermansson som har begärt förflyttning. Spekulationer om deras gemensamma, ouppklarade spaningsmord. Trevligt stämning att kontrastera mot påföljande scen.

Den årliga julfesten för Stockholmspolisen. Också avtackningsfest, högst inofficiellt, för Hermansson som slutar på spaningsroteln för att börja på "skojet" (bedrägeriroteln). Rå men hjärtlig ton; polisiär kärvänlighet mellan våldsroteln Johansson, Palmgren och Stenberg anförda av Dahlgren som gärna håller goda relationer mellan våldet och span i händelse av att man skulle behöva låna in extern kompetens. "Extern kompetens" muttrar Palmgren surt. Våldsrotelns poliser har en god tradition av att se ned på vanliga bonnpoliser, men det hör egentligen inte hit.

Dahlgren måste hålla tal för att Dahlgren är Dahlgren (en oomkullrunkelig sanning, som han själv skulle säga). Hermansson måste hålla ett avtackningstal av gammal god sed. Nu har alla poliserna druckit litet av den fria snapsen och tanken är att för en gångs skull skapa litet trevlig stämning. Inte ens Palmgren och Hermansson skall hata varandra. Naturligtvis vore det konstigt om Hermansson vistades mer med våldsrotelns poliser än med sina egna spanare, så scenen får hållas kort, max 15 minuter.

Tanken är att de skall spekulera, lämna vad som kan bevisas och lämna sitt material och tala fritt om utredningen. Naturligtvis är det vår mordutredning de talar om, dels för att den är olöst och därmed en ständig vagel i ögat, men också för att det är denna utredning som man mest har mötts kring, och som också är ganska aktuell, och som Hermansson nyligen åkte till Linköping för. "Var hon verkligen en sådan surfitta?" kan man tänka sig att Palmgren säger om den framlidnes exfru om han blir tillräckligt på örat.

Det är också tid för uppskattning; Palmgren kan t.ex. kritisera Hermanssons begäran om förflyttning till skojet eftersom han ju var "en sådan duglig spanare" etc. Historien om att Amanda fått spel för att Hermansson fått stryk en gång för mycket och krävt att han skulle begära förflyttning eller sova på soffan i resten av sitt liv kan också krypa fram. Själv är kanske Hermansson inte stormförjust över att flytta till skojet, men det är ju ett sort spaningsarbete det också, intalar han sig. Kanske kommer Hermansson till och med att sakna Palmgren och Johansson?

Bygg upp en förtrolig och trevlig stämning som skall kontrastera mot nästkommande scen.

Rekonstruktion

Spelare: 6

Roller: Fadern (Hermansson), Modern (Stenberg), Sonen (Palmgren), Dottern (Kvinnlig epm:are), Förrövare#1 (Johansson) och Förrövare#2 (Knutsson)

Kommentar: Spelarna är i scenens början inte medvetna om att det är en rekonstruktion; vi kan försöka kontrastera den ångest som de känner i sina mordofferroller här mot hur relativt slentriant de upplever situationen när de är tillbaka i sina polisroller.

OBS! Inga roller finns i denna scen. Regisspelledaren har ett arbete att sköta.

Synopsis: I tron att de verkligen gestaltar mordoffren spelar spelarna en rekonstruktion av mordet av familjen i sommarstugan. Sedan växlar man tillbaka till polisrollerna och diskuterar resultatet av rekonstruktionen.

Direkt efter julfesten kastar vi in spelarna i en rekonstruktion av mord 4, d.v.s. i rollernas ögon andra mordet. Eftersom tidigare scener skall ha innehållit en eller flera relativt detaljerade, men objektivt känslolåga, genomgångar av mordet kan man nog släppa spelarna helt lösa utan stöd. Spelledarnas uppgift blir i denna scen istället att försöka fylla i de känslomässiga detaljerna som inte varit en del av de tidigare redogörelserna.

Här gör det ingenting att folk "drunknar på linoleumgolv", eftersom det faktiskt är en rekonstruktion och alla dåliga dödsscener bara är polisernas taskiga skådespelarlanger.

När förrövarna har gjort sitt byter vi omedelbart skepnad

på förrövarna och mordoffren – tillbaka till poliserna. Palmgren tycker naturligtvis att det är jävligt otäckt att låtsas vara offer på det där sättet, men det har ingenting att göra med att han plötsligt upplevt mordet på ett annat sätt, snarare gammalt hederligt polisskrock.

Man kan naturligtvis låta Knutsson säga "ja det var ungefär så vi har tänkt oss att det hela har gått till" och sedan visa eventuella övriga möjligheter som inte täcktes in av rekonstruktionen. Speciellt viktigt är att se hur Johansson tog i dörren, precis på samma sätt som Knutsson har antagit att den verkliga förrövaren gjort eller inte. Kan eventuellt bli föremål för en diskussion efteråt, speciellt om Knutssons teori inte stämmer.

Bara för att samma fingeravtryck återfunnits vid två mordfall behöver det ju inte vara så att personen i fråga är mördare.

Johansson och Lena hos äktenskapsrådgivaren

Spelare: 3

Roller: Johansson, Lena och Dr. Elisabeth Anestad-Nilsson

Kommentar: Varning för överspelande och klassiska, resa-sig-upp-och-gå-och-smälla-i-dörren.

Synopsis: Johansson och Lena går till en äktenskapsrådgivare på Lenas initiativ. De vill att denna säger åt dem vad de skall göra. Spelarna får helt styra händelseförloppet. Bryt gärna mitt i scenen och inte när den helt ebbat ut.

Kl. 10:00 Äktenskapsrådgivning, Dr. Elisabeth Anestad-Nilsson Pontonjägatan 36, två trappor

Så lyder den enda anteckningen för dagen i Johanssons lilla executiva kalender i röda plastpärm. Det är en kvinnlig doktor, och det tycker Johansson skall bli bra. Det är Lenas idé, det här, och det tycker Johansson också är bra. Det känns skönt att det är hon som tar det här beslutet och inte han. De har inte riktigt lyckats prata om vad de förväntar sig av det här. Någon enstaka gång har de försökt, men de verkar inte riktigt själva veta vad de vill. Kanske mest prata med någon annan som kan säga: "så här skall vi göra".

Johanssons förmiddag är märkligt postråns- och plötslig uttryckningsfri. Han lyckas faktiskt gå iväg kvart i tio utan att behöva förklara för någon vart han skall, inte ens för Palmgren som lyckligtvis är hos tandläkaren. Tre minuter i tio kliver han in genom porten på Pontonjägatan 36, uppmärksam endast av en känd A-lagare som heter Mats Emanuel Heder, och som supit sig så långt ner att han är oförmögen att koppla skylttexten "Leg. Psykolog Elisabeth Anestad-Nilsson" till Johanssons besök.

Lena är redan där och sitter välkommen och välklädd i väntrummet och doftar av julklappsparfymen.

Exakt vad som händer här låter vi vara upp till spelarna. Se bara till att det inte blir en Noréns scen och se till att plocka upp trådarna; kanske åker Johansson och Lena bort tillsammans på en kärlekssemester för att hitta varandra på nytt? De kanske skiljer sig? Låt detta hända in senare i scenariot, t.ex. redan i nästa scen när Palmgrens Lena frågar honom om Johansson igen.

Palmgren med Lena och kändisar på Café Opera

Spelare: 4

Roller: Palmgren, Lena, Ernst Günther och Tina Johansson-Günther (fru)

Synopsis: Ganska stel middag på Café Opera där Palmgren känner sig malplacerad – trivs inte i sällskapet och kan inte delta i diskussionen om svensk film och teater.

Palmgren har varit här ofta nog för att se att Lagerlunden rivits ut i syfte att ge plats åt en minibar. Lena sitter brevid honom och glittrar. Själv känner han sig ganska malplacé, det är alldeles för högt i tak och alldeles för mycket fint folk, eller folk som tror att de är fina. Palmgren Polisen har inte mycket till övers för det vackra folket som frekventerar Café Opera. Privatpersonen Palmgren däremot stavar sig gärna genom menyer på sin knaggliga skolfranska – särskilt om man, som nu, slipper betala.

Däremot känner inte Palmgren sig speciellt bekväm i sammanhanget. Var och varannan jävel måste bara störa dem, kliva fram och hälsa på Lena och säga att hon var vansinnigt bra i den där filmen (Sköna Juveler), och om de inte är Lena de hälsar på så är de hennes sällskap, Ernst Günther, som Palmgren inte tycker speciellt mycket om. Ernst Günther är stor och tjock och frustar när han talar och har tydligt tyngre andedräkt än Sune Mangs som var tvungen att vända sig bort från mikrofonen mellan replikerna för att inte störa de andra när han var med i radioteatern. Sedan tittar de, de som hälsar alltså, på den malplacerade Palmgren och nickar eller bara rusar vidare för att hälsa på nästa kända ansikte. Palmgren känner sig inte riktigt trygg i situationen. Men nu är det alltså Lena som vill ha honom där, och eftersom han är den enda i sällskapet som inte håller på med teater eller film är han utanför huvudsamtalsämnet (Tina är sminkös).

Palmgren skall vara onaturlig, o-Palmgrensk. Man kan tänka sig att han till och med blir odräglig till slut. Om Johansson eller Lena reste sig upp och gick i föregående scen blir det ganska bra om Palmgren reser sig upp och går här. För perspektivets skull, menar jag.

Återigen lämnar vi fältet öppet för spelarna. En bra idé kan vara att leda in samtalet på Palmgren och på polisiärt arbete. En fråga förmodligen ställd i artighetens tecken men som kan få ett rakt och köttigt svar av en Palmgren som inte precis är de förskönande omskriv-

ningarnas okrönte konung. Palmgren kan få berätta om en pågående utredning, t.ex. "Alltså, jag förstår inte hur ni orkar", kan vara en bra replik från Ernst Günther.

Vårt att notera kan vara att Ernst Günther till Palmgrens stora förtret kommer att gestalta kriminalkommissarie Dahlgren i filmatiseringen av Leif GW Perssons "Grisfekten" samma år. Eller eventuellt redan har gjort det, så att vi kan tala om hans tolkning av Dahlgren, som Palmgren måste erkänna faktiskt var väldigt bra. "Jorå, Gustav Willy är en känd nuna hos oss på våldet. Sitter visst som brottsforskare på universitetet och skrev en sån där avhandling om hur många som gick emot röd gubbe eller hur det var. Men det får man tydligen inte säga högt, har jag förstått."

Beskrivning av mord nummer 5

Lästext.

Förhör med fnask/Hermansson som far

Spelare: 4

Roller: Hermansson, Johansson, Fnask19, Cecilia18

Kommentar: Det här är en scen med två syften. Det kan mycket väl komma att bli en väldigt svår och jobbig scen. Den här scenen kan gärna bli väldigt hård och visa hur hårt poliserna sätter dit de som ändå är fel ute, sett ur rättsamhällets synvinkel iallafall

Synopsis: Förhör med fnasket som anonymt ringde in mordet på makarna i villan. Fnasket stal ett kreditkort av mannen och satte dessutom sina fingrar på ett juicepaket som stod framme på diskbänken bredvid kylskåpet. Man vill veta hennes koppling till de avlidna och vad hon vet om hela historien. Man har nog med skit på henne för att kunna pressa ordentligt.

Mitt i förhöret knackar det på dörren och Hermanssons dotter kommer in. Hon ska egentligen inte vara i den här delen av huset, men nu är det så att hon frågat efter var hon kan hitta Hermansson och någon idiot pekat henne rätt utan att riktigt tänka på konsekvenserna.

Enskilt samtal mellan far och dotter om hemlig pojkvän och utebliven menstruation. Hermansson tillbaka till mötet igen. Nu tar spelaren som spelade dottern och sätter sig där horan satt. Resten av scenen är surrealistisk och utspelar sig i Hermanssons undermedvetna.

Den som ringer in mordet på villaparet i Djursholm visar sig faktiskt vara ett tvättakta fnask i 19-årsåldern som anlänt parets villa vid 20-tiden dagen efter mordet. Paret hade ringt efter henne dagen innan och det är hittills de enda uppgifter som ringar in tidpunkten för mordet. Peter och Jonna är kända kunder för henne sedan nästan sex månader och enligt egen uppgift har hon varit hos paret i deras villa ungefär fyra gånger, inte fler än sex.

Peter och Jonna har upplevt sitt sexualliv som tråkigt och enligt den finländska flickans utsago har de i samspråk nått till insikten om att de delat drömmen om en "trekant". En affärskollega till Peter har förmedlat kontakten. Hans namn finns noterat och han skall småningom höras av Palmgren och Stenberg.

Johanna, som flickan/fnasket heter har ringt på dörren en kvart över åtta (20:00) och efter att ha stått och väntat i kanske fem minuter utan svar känt på dörren och gått in eftersom det regnat ute; "Är det olagligt?". Väl inne har hon försökt åkalla makarnas uppmärksamhet men svar har fortfarande uteblivit. Då har hon satt sig att vänta men efter en stund blivit rastlös och börjat planlöst vandra runt i huset (en 250 kvadratmeters skrytvilla i vitt), druckit grapefruktjuice från kylan (den hade ändå nästan gått ut) och sedan fortsatt upp på övervåningen. Nu är klockan ungefär kvart i nio enligt hennes egen uppgift. På övervåningen hittar hon Peter och Jonna liggande i sängen. Hon tror att de sover men "knuffar på honom" i syfte att väcka honom men inser att han måste vara död eftersom han är "aldeles stel och kall". Klockan halv tio ringer hon anonymt ett kort samtal till vakthavande Fredström på Kronobergsgatan och rapporterar mordet. Hennes fingeravtryck återfinns, dels på Peters kropp, dels på juiceförpackningen och på Peters plånbok från vilken ett plastkort saknas som enligt Göta-banken skall ha varit i bruk så sent på förmiddagen morddagen. Johanna finns i registren och det tar inte lång tid för Hermansson att lägga två och två tillsammans. Det finns inte så många finsktalande tonårshoror på malmen nämligen.

Han behöver inte mer än tjugofem minuter att hitta Johanna från det att han läst hennes namn i rapporten från den tekniska brottsplatsundersökningen. Hon står på baksidan av postkontoret Sth7, precis vid den bortglömda nedgången till Hötorgets tunnelbanestation. Han parkerar framför henne, och när hon kliver fram och öppnar bildörren och känner igen Hermansson börjar hon gråta hysteriskt och blir aldeles lealös. Hermansson kör henne tillbaka till Kronoberg i tysthet och lyssnar till ljudet av hennes ryckiga andhämtningar, snorande och hulkande. Det enda hon säger på hela tiden är "Det var inte jag. Det är säkert."

Johansson leder förhöret och Hermansson är vittne. Det är två reagenter som injicerats, i föreliggande fall mellan offrens tår, både Tallium och Verapamil. Ämnena är receptbelagda.

Diskussionen avbryts av en dörrknack och Cecilia, Hermanssons dotter kommer in, en sminkad punkare som vill prata med sin pappa. Johansson tittar uppmuntrande på henne, innan Hermansson bryskt för henne åt sidan för ett enskilt samtal. Det är uppenbart att hon kom hit för att prata med honom om någonting, förmodligen någonting hemligt eftersom den i stort sätt enda gång som man kan få tag i Hermansson utan att ha Amanda med är när han är på jobbet. Cecilia skruvar på sig och

har litet svårt att komma till skott. Om Hermansson är brysk eller oförstående finns risken att hon går, eller kanske att hon kan tala ut hos någon annan, helst Johansson.

Vad Cecilia vill prata om, och som "morsan absolut inte får veta om", är att hon i hemlighet haft en pojkvän i tre veckor (Jan18) och att hon nu har väntat på sin mens nu i tio dagar utan att den har kommit. Detta är en helt ny diskussion för Hermansson, som förhoppningsvis inte har klyschsynen på sin dotter och pojkvänner, men som naturligtvis blir överraskad. Förhöret innan får plötsligt nya perspektiv.

När dottern gått tar scenen en surrealistisk vändning. Detta bör alla spelare vara helt införstådda i. Dottern tar horans plats, horan tar moderns plats. Johansson är Johansson. Hermansson är Hermansson.

Johansson stöter ihop med Palmgren vid postrånsutredning

Spelare: 2

Roller: Johansson och Palmgren

Kommentar: Scenens syfte är att visa att Johansson och de andra faktiskt inte ägnar all tid åt mordfall och speciellt inte med varandra.

Synopsis: Palmgren möter Johansson av en slump i en annan utredning och vill bjuda på lunch, men Johansson är deppig och vill inte.

Vid en genomgång efter ett ovanligt våldsamt postrån på Regeringsgatan (f.ö. det postkontor i vars omedelbara närhet Hermansson plockade upp Johanna tidigare) sitter Palmgren och sover. Han var ute och festade (!) natten före och han är visst inte så ung längre. Det var gamla kompisar från det militära som var i stan och det blev sent. En fördel med att vara polis är att man förmodligen har fullständig koll på var alla lönnkrogar finns, och till vilka det är säkert att gå just nu. Följaktligen var man ute till halv fyra och det är just typiskt att det morgonen därpå kliver in fem beväpnade män på Sth7 och tömmer kassorna och värdet. Uppenbara proffs; man har lämnat det som uppenbarligen bedömts att ta för lång tid, t.ex. bankomaterna och valvet. Dessutom fanns det en förberedd säck med 85 000 kronor som var inringd för uttag från Nordiska Kompaniet två dagar tidigare. Slump eller ej?

Palmgren sitter och sover på en väntrumsbänk med sitt-dyna av grönt, imiterat läder. Dahlgren delar ut order till de nästan fjorton närvarande poliserna som packats in i rummet eftersom den vanliga mötessalen används till en presskonferens i annat ärende.

Efter mötet märker Palmgren att, fan, där sitter ju Johansson. Johansson har man inte satt till på ett tag. Han är tydligen den enda polis som är kvar på det där giftmordet och Dahlgren har till och med antytt att det

verkar vara känsligt att be honom lägga ned det där. Palmgren ser att allt inte står rätt till med Johansson, han ser likblek och trött ut, och har inte yppat ett ord under hela det här utdragna mötet. Palmgren går fram till Johansson för att höra hur läget är, och försöka få honom att hänga med ut och ta en lunch med Lena (Palmgrens, inte Johanssons) som bjuder bort på Rittorno där hon har en oskyldig flirt med den italienske ägaren och följaktligen också en avsevärt rabatt.

Johansson är deppig. (Hur har det gått med hans Lena?!) Han är mycket riktigt den enda polisen kvar på det där eländiga giftmordet om Palmgren kommer ihåg (Palmgren var ju faktiskt inblandad de tre första dagarna). Inga som helst framsteg på nästan tre månader. Dessutom är det ensamt, och det är nästan kusligt med vilken jävla kyla och systematik som mördaren/mördarna har gått till väga. Han har till och med samkört moduset med NorSec, de nordiska ländernas gemensamma brottsregister, men utan framgång. Johansson är deppig och det skall smitta av sig på Palmgren. Det blir ingen lunch för Johansson. Han är klart antisocial och blir uppenbart irriterad av Palmgrens frågor.

Kopplingen till Thailand uppdragas

Samkörning av internationella register som upprättades redan 1985 görs för att preskriberingstiden (eller liknande) på spaningsmordet från 1978 håller på att gå ut. Det är ren rutin, och man uppträcker nu samband mellan mordet på Fredrik, containermordet och mordet på familjen i sommarstugan i form av två överensstämmande fingeravtryck, ett handavtryck som innehåller tumavtrycket som varit med i både containermordet och sommarstugemordet, och ytterligare fingeravtryck från (förmodligen) en och samma hand; överensstämmande med avtryck från sommarstugan som hittills förmodats varit gamla gästers eller okända vänner till den mördade familjen.

Dahlgren får reda på detta och är jävligt nöjd med att man har satsat på datorer. Man uppträcker att någon har dömts för mordet i Thailand men blir så småningom uppmärksam på att det inte är sant, utan att det bara är den Thailändska motsvarigheten till John Doe/Sven Svensson. Anledningen till att mordet i Thailand faktiskt utreddes och dokumenterades så förtjänsfullt är för att den mördade faktiskt var utlänning och att man i Thailand försöker hålla en finare fasad utåt vad gäller brottsstatistik, -utredningar och polisiärt beteende och kompetens. "De kan i princip ha begått ett oändligt antal slumpmord, om det nu är det det är frågan om, på thailändare i under- eller medelklassen, utan att finns med i några register" suckar Dahlgren. En annan anledning till att utredningen om Fredrik faktiskt var så omfattande var att hans namn finns med i den thailändska prostitutionsutredningen samma år (korsreferens i materialet). Det finns alltså ingen dömd, ingen utredning etc. Fältet ligger öppet.

Johansson träffar Per och pratar om Lena och mordet

Spelare: 2

Roller: Johansson och Per

Kommentar: Per mjölkar Johansson på vad polisen vet eller tror sig veta. Låt Johansson förstå att vad han säger gäller. Lägg vad han säger på minnet. Detta kommer att vara vad spelarna skall spela mot senare i själva planeringsskedet av just detta mord. Per är intresserad och håller förhoppningsvis tungan rätt i mun. Det kan vara en bra poäng av att spelaren som spelar Per vet om att Per faktiskt var med och begick mordet så att han kan ställa rätt frågor.

Synopsis: Per och Johansson möts på Tennstopet och snackar skit. Per får reda på att Johansson sitter på giftmordsutredningen (eller så vet han det redan och frågar hur det var med den där giftmordsutredningen) och börjar pumpa Johansson.

Johansson är litet sen som vanligt. Per sitter vid det vanliga bordet på Tennstopet och dricker Staropramen som vanligt. Johansson vet att det inte gör någonting att han är sen. Per har förklarat vitsen med att aldrig bestämma mötesplats ute på stan; man skall alltid vara på lokal, eller någonstans där väntan inte spelar någon större roll. På Tennstopet finns alltid tidningar, det finns dart, schack och fri uppsikt över en av Stockholms mer tveksamma (men lagliga) köttmarknader. Och så en och annan före detta kändis.

Per morsar på Johansson som morsar på dörrvakten som hänger upp Johanssons rock på krok nummer 96 och ger Johansson en grön plasbricka med motsvarande nummer och en liten prick i ena hörnet för att man inte skall kunna förväxla den med 69, trots att öglan som man använder för att hänga brickan på den oanvända kroken borde göra det omöjligt.

Det är bara någon vecka sedan Palmgren ville bjuda Johansson på Rittorno, och Johansson är fortfarande deppig och nere. Dahlgren har dessutom meddelat att det blir till att skriva ej spaningsresultat på den här utredningen. Varför det påverkar Johanssons humör kan han inte själv svara på, annat än två saker: dels att det är jävligt kallt gjort och dels för att det blir det femtonde mordet på sex år som Johansson inte lyckats få rätsida på. Det är inte ens så att man vet vem som gjort det men saknar tillräckliga bevis – nu har man ingen aning.

Per frågar förstås – Johansson ser ut som ett glas utspädd sambuca (eller som vatten och aska, välj själv) – och Johansson börjar prata om giftmordet i Djursholm. Per blir naturligtvis intresserad och försöker pumpa Johansson på mer och mer. Förhoppningsvis utan att göra Johansson misstänksam. Det är inte första gången han upplever att Per överdriver sitt intresse i syfte att vara hygglig. Men det skulle vara rätt skönt att få prata av sig, och det skall Johansson få göra nu.

De kanske skall ta en bit mat också? Spela dart?

Genomgång

Spelare: 6

Roller: Dahlgren, Johansson, Palmgren, Stenberg, Knutsson och ny epm:are

Kommentar: Våra namn är naturligtvis med på listan. De kan tänkas kolla efter t.ex. Tobias Wrigstad, som ju har erkänt. Tobias namn är med, men är (som alltid) felstavat, Tobias Rigestad.

Synopsis: Fortsättning på genomgångsscenen. Dahlgren har nu en lista som förmodligen innehåller mördarens namn (förutsatt att mördaren tog sig till Thailand lagligen), men den är på tok för lång för att man skall kunna göra någonting åt den.

"Jag skulle vilja höra med er gossar vad ni tror om en sådan här sak. Ni har ju varit med i omgångar allihop, och det här blir bara märkligare och märkligare." Orden är Dahlgrens och det är januari 1986 och resultatet av rutinsökningen – korrelationen mellan mordet på Fredrik Axelzon och Jan Salomonsson – har just kommit till Dahlgrens kännedom.

Dahlgren har en lista med ca 3000 namn, samtliga svenskar som var i Thailand (lagligt) 1978, antingen mer eller mindre fast boende, eller semestrande. Det finns inga resurser att gå igenom en sådan lista. "Mördaren har gömt sig i statistiken", säger Dahlgren. Nästan en Kinschare, säger jag. Av dessa 3000 kan 800 barn och gamla avfärdas, säkerligen även 800 kvinnor. Då kvarstår 1400 män, en för övrigt klart överrepresenterad siffra, och det är på tok för många för att man skall kunna kontrollera och höra alla. Det han man helt enkelt inte råd till.

"Nu behöver vi bara höra samtliga svenskar som var i Thailand 1978 och ta deras fingeravtryck" säger Dahlgren hurtigt, men utan att dra på munnen.

Vad göra?

Förhör med misstänkt#1

Spelare: 4

Roller: Johansson, Stenberg, Lars Edin

Synopsis: Kort rutinförhör med känd svensk kåkfarare som var i Thailand den förmodade perioden. Kåkfararen har ingenting att komma med mer än en vädjan om att få slippa skickas tillbaka till Thailand när han avtjänat sitt svenska straff, en garanti som varken Johansson eller Stenberg (eller Dahlgren med, för den delen) skulle kunna ge, även om de var det minsta intresserade.

Lars Edin, bland poliser välkänd gök, pedofil och våldtäktsman, tog bonnpermis från kåken i april 1978 och åkte fast i Thailand senare samma år i samband med

en prostitutionshärva. Svenska staten krävde att hans svenskdömda straff skall uttjänas i Sverige, och när det går ut är det inte omöjligt att Thailanderna kräver att han flyttas över till en betydligt otrevligare fånganstalt i Thailand. Edins fingeravtryck stämmer inte med de man har (vilket bara betyder att man inte kan binda honom till brottsplatserna, inte att han inte var där), men man vill ändå rutinmässigt höra Edin i den händelse att han vet någonting om den här Fredrik som tydligen varit inblandad i någon form av koppleriverksamhet, om man lyckats läsa de thailändska rapporterna rätt; eller ännu hellre – om rapporterna stämmer. Förtroendet för kollegorna i Thailand är inte precis på topp.

Edin känner inte till någon Fredrik. Han hävdar istället att han var oskyldig och att han fick stryk av poliser i häktet i Thailand och mer eller mindre tvingades att erkänna, någonting som man har svårt att tro om man har läst hans ganska digra akt på Stockholmspolisen. Edin är dock väldigt mån om att få stanna i Sverige, och vill ha garantier och hjälp att stanna kvar här när hans straff-tid går ut. Han vill alltså inte få upp-rättelse, bara slippa åka till Thailändskt fängelse eftersom han ändå i grund och botten är oskyldig.

Det borde gå ganska fort att avgöra att Edin inte vet någonting av vikt såvida han inte börjar ljuga för att få sina garantier.

Förhör med misstänkt#2

Spelare: 3

Roller: Palmgren, Börjesson och förhörspersonen Ulf Mattsson

Synopsis: Förhör med Ulf Mattsson, som var i Thailand den aktuella perioden och som kände Fredrik. Ulf har motiv, men kanske inte tillräckligt starka för att motivera mord (?). Bryter ihop under förhöret.

Stockholmspolisen läcker som ett såll. Ibland medvetet ibland omedvetet. Det osannolika sambandet mellan mordet i Thailand och containermordet har blivit föremål för en artikelserie i Expressen (som kommer i modifierad form i Aftonbladet dagen efter) varvid detektiven Allmänheten vaknar och en tipsflod, eller kanske snarare -å, strömmar in fax- och telefonledes. Naturligtvis har dessa brott inte någon vansinnigt hög prioritet. Det är ju faktiskt mer än fyra år sedan sommarstugemordet och mycket vatten har flutit under broarna sedan dess (bland annat ett statsministermord). Man katalogiserar ändå allt

som kommer in och då och då sätter sig Johansson (eller någon annan inblandad) med mappen och bläddrar litet i den i hopp om att upptäcka något nytt som man ditills har missat. "De finns här inne, våra mördare," säger Dahlgren och klappar på mappens filtrygg. "Frågan är bara var och om det går att hitta dem."

Föranlett av Aftonbladets artikelserie (inte Expressens) kommer en liten dam upp till Dahlgren på rummet i maj 1986. Det är en fantastisk dag och Dahlgren håller just på att dra papperet av en TopHat (glassen) när kvinnan visas in i rummet av en kvinnlig epm:are. "Jo, jag skulle vilja anmäla att min man var i Thailand 1978", inleder hon litet trevande. Att Thailandmordet hänger samman med andra, svenska brott, har Elsy missat (och står förresten inte i Aftonbladet förrän imorgon). Dahlgren säger ingenting. Det blir oftast bäst så.

Kvinnan heter Elsy Mattsson (med y) och hon ser väldigt trött och härjad ut när hon kommer upp på avdelningen denna bastuvarma majdag. Dahlgren suger på sin glass.

1978 var hennes man, Ulf Mattsson, i Thailand på affärsresa. Han är egenföretagare, det är han som är "Otrolige Uffe" i Uffe Mattssons radio och teve nere på Sveavägen. Väldigt annonser i just aftonbladet. Palmgren har köpt sin teve där, fan om inte det var -78. Han var iallafall i Thailand -78 och när han var där så hände det någonting för

han var helt förändrad när han kom tillbaka sedan. Hon minns mycket väl att det var så, för deras äktenskap höll på att braka samman av den där instängdheten som han kom hem med. Han misskötte butiken också, och Elsy kunde inte längre vara hemmafru, utan fick ta jobb på posten på Dalagatan (Sth4) dit hon för övrigt skall tillbaka snart, när hennes lunch tar slut. Dahlgren torkar vaniljglass från händerna, struten har spruckit i botten. Han skulle ha tagit pinnglass.

Hennes bad henne uttryckligen 1978 att inte fråga om den där resan, och det han hon heller inte gjort. Dessutom har mannen börjat kallsvettas efter artikeln i Aftonbladet och hon vill minnas att den där Fredrik varit hemma hos dem, 1977, alltså nio år sedan, och att det bland annat var honom som mannen skulle hälsa på i Thailand. Hon är övertygad om att det är han, och hon skulle aldrig "komma hit och skvallra" om det inte var så att hon kände "i djupet av sin själ" att hon var tvungen att komma hit och lägga korten på bordet. "Det handlar ju iallafall om ett mord; eller hur, inspektören?". "Kriminalkommissarien."

"Ni måste lova att inte säga att jag har varit här."

"Kan vi inte bara stöta på några svenskar som varit i Thailand för att sola och bada, och som inte hållit på med prostituerade eller smuglat knark i bagaget?" Det är Johansson som säger så.

Sanningen är den att Ulf Mattsson kände Fredrik som var i Thailand titt som tätt, ägde eget hus där och tjänade pengar på att agera mellanhand mellan fabriker för piratkopierade elektronikvaror, teve, radio etc., och Svenska, mindre nogräknade elektronikkedjor med viss förtjänst. Ulf Mattsson är en hederlig kille, och om det inte varit så att firman gick så väldigt dåligt under en period, skulle han aldrig ha slagit sig i slang med Fredrik, som han ansåg var en pestböld i branschen. Han upplevde nu att han inte hade något val, och bestämde sig därför för att göra affär med Fredrik.

Ulf Mattsson åker ned till Thailand, träffar Fredrik och beser varorna. Han är nöjd med både deras kvalitet ("Oavsett vad som sägs så är det är inget fel på Thailändska fabriker.") och med priset. Fredrik försöker kränga en massa annat till honom också, vinyler, kassetter och vitvaror, men Ulf står emot.

Fredrik erbjuder sig också att kunna fixa jävligt villiga, fina tjejer till Ulf när han är där, något som Ulf inte riktigt är negativ till ("Man måste ju pröva någon gång, och chansen att bli ertappad var ju inte precis stor, med frugan hemma i Sverige") men vet inte om han vågar.

För att avsluta affären går Fredrik och Ulf på restaurang där Fredrik har förbeställt en avsugning till Ulf, Ulf ovetandes. Den ges under bordet under den långa bordsduken. Ulf blir först rädd, men låter det hela ske och är efteråt "mycket nöjd". Dock får han sedan se en ung pojke krypa ut under bordet. Fredrik bara garvar och menar att det inte var meningen att han skulle se, förklarar att det är ett "lågprisavtal" (det var faktiskt just precis det ordet han använde, det vet Ulf för han har själv undvikit det konstant i sina annonskampanjer sedan dess) – man vet inte om det är en kille eller en tjej som gör jobbet, det beror på vem som är ledig och behöver stälarna. "Det var därför du inte fick lyfta på bordsduken, det ingår liksom i kontraktet."

"Först blev jag förstås äcklad, men sedan blev jag förbannad. Han satt där och garvade och jag kände mig, ja... liksom våldtagen. Jag tänkte ge honom en rak höger, men så tänkte jag att det var bäst att inte bråka, så jag gick tillbaka till hotellet och duschade och tvättade mig jävligt noga och försökte glömma. Det var jävligt äckligt det hela. Man är väl inte böj heller. Fy fan."

Ulf Mattsson bryter ihop under förhöret. Hans stora livslögn är exponerad, d.v.s. köpet av piratelektroniken, och så vidare. Han fick reda på att Fredrik hade dött när han försökte få tag i honom för att betalat för varorna. Det slapp han nu.

Huruvida poliserna tror honom eller inte, är upp till dem.

Möte med åklagaren

Spelare: 4

Roller: Dahlgren, Johansson, Palmgren, Åklagaren Stig "Å-berg" Ståhlberg

Synopsis: Beroende på vad som tidigare sagts försöker man sätta dit Mattsson, antingen bara för smuggeriet i ett utfall av med rättspatos förklädd besvikelse över att det inte var han, eller för mordet på Fredrik. Åklagaren kan dock bara bevilja häktning i tre dagar för att de skall kunna skaka något ur honom och för att de därigenom har rätt att söka på honom på Interpol etc.

Om de i föregående scen trodde Ulf Mattsson är detta en scen då de försöker sätta dit honom för smugglingen, men någon, t.ex. Johansson tror att det är han och blir sur och går. Om de inte trodde på Ulf Mattsson så försöker de sätta dit honom för mordet på Fredrik i väntan på att de skall knäcka sambandet mellan det och de andra morden.

Oavsett finns det inte nog med bevis. Åklagaren kan tänka sig att låta häkta honom i hopp om att de skall kunna skaka någonting ur honom, max tre dagar, sedan sätter yrkesetiken stopp. Det har den egentligen redan gjort.

Denna scen skall vara kort och i sig poänglös och därigenom ge poäng till hela polissviten.

I vilket fall som helst är det bra om den slutar i någon form av frustration.

Slutkommentar

Nu är det dags för en paus i spelet som också ändrar fokus och karaktär. Spelarna får nu gestalta mördarna i de flesta av mordfallen ovan. Pausen bör vara lång, spelarna bör nu få sina "informationskit" som de skall läsa igenom. Sedan är det dags för dem att styra spelet i kronologisk ordning fram till Game 3.